

De Egelantier

Nieuwsbrief 1 januari 2009

Het was een intensief jaar. Maar dat zijn jullie wel van mij gewend. Ik leef en beleef het leven intensief. Lichamelijk gaat het werkelijk fantastisch met mij. Ik ben krachtig en gezond. Heerlijk om dat nu eens te kunnen schrijven. Mijn turbulentie kwam vooral voort uit het in relatie met anderen zijn. Mijn vriendin en collega Lina (Lineke Boot) kwam in Engeland in de gevangenis terecht. Uiteraard zijn wij allen door allerlei lagen van emoties gegaan. Frustratie, pijn, boosheid, overgave, liefde, geduld (om er maar eens een paar te noemen). Inmiddels zijn Lina en Ralph op borg vrij maar mogen Engeland nog niet verlaten. Hun proces is weer uitgesteld tot 30 maart 2009. Dan zitten zij precies elf maanden vast in Engeland. Haar vriend is trucker en er zat een lading cannabis in de truck.

Lien en ik gingen net voor het eerst in onze vriendschap door een moeilijke periode, toen dit alles begon. Maar al heel snel viel alle boosheid en frustratie bij ons beiden weg en leerden wij onvoorwaardelijk liefhebben. Tijdens een prachtige stilte retraite, deze zomer, kwamen er twee belangrijke elementen naar boven. Het eerste was dat ik Lina wilde gaan bezoeken, maar geen geld over had om dat te doen. Het tweede was dat Lina mij adviseerde mijn creatieve stroom weer in beweging te zetten – en tijdens de stilte retraite (in een creatief atelier) werd ik mij totaal bewust van mijn blokkade (faalangst) in het uiten van mijn creativiteit. Het vroeg om een aantal uitdagingen.

1. Ondanks al mijn vooroordelen en angsten in beweging komen.
2. Mensen om hulp vragen.
3. Het universum, medemensen en mijzelf leren vertrouwen.

Ik liet een mail rondgaan, waarin ik behandelingen aanbood, zodat ik geld kon verdienen om naar Lina te gaan. Dat was mijn eerste uiting van creativiteit. In die stroom heb ik tot nu toe zoveel geld gegenereerd dat ik drie maal naar Engeland heb kunnen gaan. Voor Lina was dat een zegening!

Eerste tekening

tweede tekening

Het volgende in mijn zoektocht naar het uiten van mijn creativiteit was, dat ik mijn angst op expressie via tekenen of schilderen aan ging pakken. Ik vond Adri Verhart bereid mij te coachen en bovenstaande tekeningen zijn het resultaat. De eerste is inmiddels ingelijst en de tweede maak ik binnenkort af. Het is **te gek** om dit talent te ontwikkelen. Reiki brengt mij op plaatsen in mijzelf waarvan ik niet wist dat ze bestonden!

Verder zijn er dit jaar een aantal belangrijke gebeurtenissen geweest. Onze hond Elfie is na een ziekbed van 5 weken overleden. De dierenarts was verbijsterd over het resultaat van mijn zorg. Zij noemde het een honden hospice. Ik behandelde Elfie meestal 3x per dag met Reiki en verder gaf ik haar Arnica, om de bloedingen die zij ten gevolge van bloedkanker kreeg, snel weer te laten verdwijnen. Na de eerste grote bloeding gaf zij haar nog zo'n 5 dagen te leven. Uiteindelijk zijn dat 5 weken geworden. Een moeilijke maar prachtige tijd, zowel voor de hond als het hele gezin. Ook de yoga cursisten waren nauw bij het proces betrokken. Iedere week was het weer een verrassing als ze er nog was. Maar uiteindelijk kwam dan de dag dat wij afscheid moesten nemen. Haar hele lijfje begaf het, haar bloedarmoede was niet meer op te krikken en de pijn niet meer te bestrijden. Wat wij gehoopt hadden niet te hoeven doen, gebeurde toch. We hebben Elf op 11-11 moeten laten inslapen. Het voelde kloppend.

Elfie nog in volle bloei in 2005

Een van haar laatste dagen

Wij zijn haar intens dankbaar voor de 12 bijzondere jaren die we van haar hebben mogen genieten.

Elfie verliet ons huis, en 3 weken tevoren was onze dochter na twee jaar weer thuis. Zij had haar relatie verbroken en zij mag haar oude kamer weer bewonen. Het is bijzonder gezellig om Elvire weer thuis te hebben. Zij geniet van haar leven hier in de Bollenstreek en wij genieten van haar aanwezigheid. Zij helpt in huis en heel vaak koken we samen. De strijd die wij voor haar vertrek hadden is opgelost. Het voelt als een geschenk om elkaar nu als volwassenen weer opnieuw te leren kennen.

Onze zoon Edwin is inmiddels afgestudeerd aan de universiteit van Tilburg. Na de nodige sollicitatie perikelen krijgt hij per 1 januari een baan bij de Rabobank. Hij volgt daar straks een speciale opleiding voor de zakelijke markt. Om in de tussentijd brood op de plank te hebben is hij vanaf oktober weer als postbode gaan werken. Mijn moederhart glimt van trots dat hij zich niet te goed voelde om op die manier de tijd te overbruggen.

Travis is hard bezig om zijn lichaam, gezien zijn diabetes, in een betere conditie te krijgen en krijgt daarvoor allerlei hulp. Verder wordt hij komend jaar 60 jaar. Dat is toch wel een mijlpaal.

Het afgelopen half jaar heb ik ook benut om weer volop te studeren en mijzelf te ontwikkelen. Ik heb een workshop "Public Practice (Reiki) met Paul Mitchell gevolgd en weer nieuwe facetten met Ki training ontdekt. Verder heb ik genoten van het nieuwste boek van Eckhart Tolle, "Een nieuwe aarde - De uitdaging van deze tijd!". Het is een boek wat je oneindig vaak kunt blijven lezen. Alles wat ik ooit heb geleerd komt erin samen (Yoga, Reiki, Gidswerk, Aikido Ki-training en andere disciplines). Per hoofdstuk werd ik steeds enthousiaster. Volledig in ieder moment van je leven "aanwezig" zijn.

Daar gaat het over. Zowel Lina als ik hebben hier de afgelopen maanden zeer veel oefening in gehad. Met dit boek als leidraad. Vele oefeningen en oude kennis kwam weer boven drijven. En zo werd eigenlijk vanzelf een nieuwe workshop geboren. Een geweldige gelegenheid om in de vorm van deze workshop de cursisten te coachen in **Bewust Zijn**. De titel is dan ook:

BewustZijn

Een nieuwe manier van leven

Voor meer informatie kan je terecht op mijn website www.centrum-egelantier.nl onder "Overige".

Ik wens jullie allen een gezond, wijs, liefdevol en "licht" 2009 toe.

Willemijn Leedekerken-van den Berg